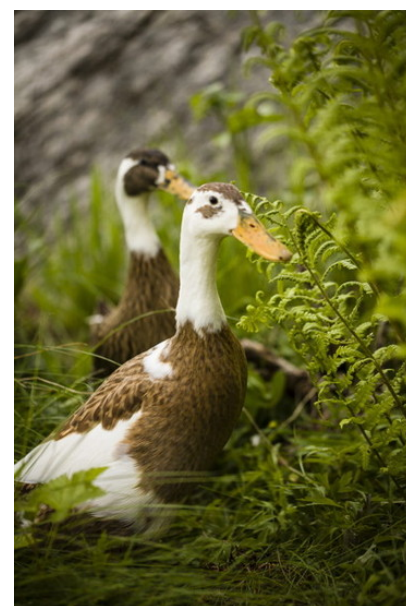

Löpanka	1
Smaragdanka. . .	1
Pekinganka	2
Rouenanka.	2
Svensk Myskanka	2
Aylesburyankan	3
Khaki Campbell .	3
Svensk blå anka	3
Svensk gul anka	4
Mandarinand . . .	4

Löpanka

På 1850-talet importerade man de sköpaänderna från Indien till England, där de vidareutvecklades till en tam ankras. De är smala lätta fåglar (ca 2 kg) med överdrivet upprättstående ställning, vilket beror på att fötterna sitter extremt långt bak. De värper bra (upp till 300 ägg årligen), men på senare år har aveln gynnat extremvarianterna utan hänsyn till äggproduktionen, vilken sjunkit. Löparankorna springer nästan alltid omkring på rad, vilket ser komiskt ut.

Smaragdanka

Den härstammar från Nordamerika och är känd från tidigt 1800-tal. Den är helt svart men glänsar i gröna nyanser i solljus. Kroppen är kompakt och lite rundad. Smaragdankan väger max ett kilo. Äggvikten är ca 55 gram och den kan lägga upp till 80 ägg om året. Smaragdankan är en bra ruvare så man behöver inte bekymra sig om att skaffa en äggkläckare. Vill man kläcka ägg av andra andarter så är smaragdankan en bra fostermor. Smaragdankan är en mycket bra flygare så man bör vingklippa dem när man köpt nya. När de blivit vana att få mat på en plats så kommer de normalt hem efter sina flygturer. Smaragdankan anses oftast som en prydnadsanka men köttet och äggen är helt utmärkta i hushållet.

Pekinganka

Den vita pekingankan från kina är nog den ras som är mest spridd över världen och den som är sinnebilden för begreppet anka. Den är en tung ras (3-5 kg) och hålls både för köttets och äggen skull (100-200 ägg per år). Avelsarbetet för de ankor som finns i västvärlden har skett dels i USA, dels i Tyskland. Den tyska typen är lättare än den amerikanska. Äggen väger ca 70g och är vit gula. Pekingankan är inte någon god ruvare.

Rouenanka

Rouennankan liknar sina förfäder gräsänderna men är betydligt större. Den kommer från Normandie i Frankrike, är i storlek som pekingankan (3-5 kg) men växer långsammare. Den är inte heller någon bra ruvare men kan lägga 80-100 ägg per år. Äggen är gröna och väger drygt 80g.

Svensk Myskanka

Den svenska Myskankan kommer ursprungligen från Sydamerika. Men den har funnits i Sverige i flera hundra år och har under denna tid anpassat sig till svenska förhållanden. Därför räknas den idag som en svensk lantras. Namnet kommer av att andriken (hanen) luktar starkt av ett sekret som gumpkörtlen utsöndrar. Honan luktar däremot inte.

Karakteristiskt är också andrikens nakna, röda ansiktspartier.

Myskanden var ursprungligen svart, men förekommer nu i många färgvarianter, bl.a. en helvit med svart hjässa. Sådan renodling innebär nästan alltid inavel. På sikt är detta ett hot mot varje husdjursras, då inavel alltid innebär förlust av genetisk mångfald.

Myskandehonan får många ällingar. Det blir ofta två kullar på ett år med 15-20 stycken i varje kull. Och hon är också en mycket god mor som ilsket försvarar sina ällingar med näbben och sina vassa klor.

Myskankan är en relativt tyst ankras. Den väser, men ger inte mycket mer väsen av sig än så.

Vikt Hane: 3,5 - 4,5 kg

Vikt Hona: 2,7 - 3,2 kg

Aylesburyankan

Är en stor engelsk ras, sedan gammalt odlad och välkänd. Fjäderskurden är helt vit och mycket rik. Kroppen är lång, ryggen bred och nästan vågrät. Näbben är köttfärgad, de korta, ganska kraftiga benen är orangegula.

Denna ras är utmärkta köttdjur. I genomsnitt uppnår ankbonden(hanen) en vikt av 3-4 kg. Ankan(honan) en vikt av 3-3,5 kg.

Färdiggödd kan hanen väga upp till 5 kg. Köttet är mycket läckert.

Äggen är vita. En anka värper omkring 100 ägg per år.

Rasen är hårdig och drabbas mycket sällan av sjukdomar, den äter dessutom inte mängder som andra slaktankor.

Ungarna växer fort.

Khaki Campbell

Rasen är uppkallad efter Mrs Campbell i Gloucestershire, England, och känd sedan 1901. Khaki ger en antydning om fjäderfärgens likhet med den brittiska khakiuniformens färg. Rasen är en korsningsprodukt av Rouenanka och Indisk löpand. Dessutom har Gräsand inkorsats. Khaki Campbell är något större än löpanden och bär kroppen något mindre upprätt. Rasen är hårdig och förnöjsam, snabbvuxen och en god fodersökare. Den förnämsta egenskapen hos Khaki Campbell är dess höga äggläggningsförmåga. Under gynnsamma förhållanden kan äggproduktionen uppgå till i medeltal 250 och ännu flera ägg per år.

Äggstorleken är ca 80 g.

Standardvikten för vuxna djur, Hane: 2,7 kg Hona: 2,4 kg.

Svensk blå anka

Blåfärgade ankor hittades i början på 1900-talet längs västkusten och samlades ihop. Dessa ankor blev lantrasen Svensk Blå anka. Första rasstandardens skrevs ner 1907. Under 1970-talet togs en del djur med tvivelaktig härstamning in i rasen och det har även korsats in pekinganka. Detta gör att det ibland kan dyka upp individer med något avvikande utseende, t ex gul näbb. Dessa individer bör inte användas för genbanksavel.

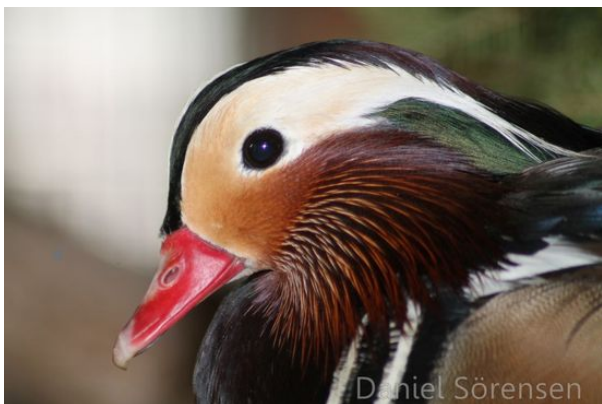

Ankan har tre färger. blå, vit och svart. Även pärlgrå är vanligt. Alla bär på det blå färganlaget och genomsnittlig färgfördelning för avkomman är 50 % blå, 25 % svart och 25% vit eller pärlgrå. De har en vit bröstfläck som kan ha lite olika utseende. En del individer har några vita vingpennor. Benen är orange eller skifferfärgade. Näbbfärgen ska vara gröngul hos hanen och mörk hos honan. Hanen väger i genomsnitt 3-3,5 kg, honan 2,5-3,0 kg. Blir hanen för tung sjunker befruktningsgraden hos äggen. Svensk blå anka är främst en gödanka och lägger något färre ägg än svensk gul anka. Utländska blå ankraser är inte släkt med de svenska

Svensk gul anka

Mandarinand

Författare:

- [Anders Larsen](#) (10 edits)

- [Daniel Sörensen](#) (7 edits)
- [Jan Lindgren](#) (3 edits)
- [Mårten Swärd](#) (3 edits)
- [Lars Gustafsson](#) (3 edits)
- [Petter Bergström](#) (2 edits)
- [Britttis](#) (2 edits)
- [Westlund](#) (1 edits)
- [Malin Ahlström](#) (1 edits)
- [Pettertestar](#) (1 edits)

Källor:

Anne Terrell, Ian Kay, Chris Ashton: Call & Other Bantam Ducks

Dave Holderread: Storey's Guide to raising ducks

Heinz-Sigurd Raethel: The New Duck Handbook

Kolmården: Våra djur

Viktor Schmidt: OM HÖNS, ANKOR, GÄSS, DUFVOR OCH KANINER - Deras skötsel och vård

Nils Olsson: Våra fjäderfän

Håkan Hallander: Svenska Lantraser

Håkan Hallander: Husdjur till husbehov